

**Pujar salaris,
l'única eixida**

1 de Maig
USOCV
UNIO SINDICAL OBRERA COMUNITAT VALENCIANA

Pujar salaris, l'única eixida

1 de Maig
USOCV
UNIÓ SINDICAL OBRERA COMUNITAT VALENCIANA

Des de la **USO**, en el Dia Internacional del Treball, que celebrem junt amb la Confederació Sindical Internacional (CSI) i la Confederació Europea de Sindicats (CES), volem fer una crida a tota la societat per a exigir un increment generalitzat dels salaris, i treball de qualitat, com a única eixida per a garantir una solució digna i duradora a la crisi econòmica i laboral que vivim.

Ja patíem problemes i les conseqüències de la falta de polítiques abans de la invasió d'Ucraïna. Però, ara, s'unixen molts altres que estan empobrint a la majoria d'este país, com és l'increment de preus de la llum, els combustibles, el gas, la llista de la compra, la vivienda... Molt pocs béns de consum se salven d'este augment generalitzat dels preus, que ja han pujat fins al 9,8 %, els que més colpegen el gasto de les famílies. I no podem caure en la trampa de lligar els salaris a la inflació subjacent, la que no inclou ni aliments ni energia, perquè tots hem de pagar la compra i encendre la llum.

Mentrestant, seguim amb més de 3.100.000 desocupats. Sense comptar als que no figuren en les dades oficials per estar fent cursos de formació o ser demandants amb disponibilitat limitada o d'ocupació específic. O persones en EERTO, que sumarien més d'un altre mitjà milió.

Els salaris porten molt de temps perdent poder adquisitiu. No obstant això, en estos últims mesos s'ha convertit en quelcom alarmant. Una vegada més, la factura de tot el que passa la paga una majoria, mentres que les cotitzades baten rècord de beneficis; mentres continua havent-hi una rotació incessant en el mercat laboral; i mentres es paren fàbriques per no ser rendible el seu funcionament.

I, després de tant temps, ens venen una no reforma laboral. Una recepta insuficient: amb un acomiadament igual de fàcil i barat, on la parcialitat i la temporalitat continuen sent la tònica dominant. Han canviat els contractes de nom, però, si a l'hora de la veritat s'extingixen i duren el mateix que abans, no ens servix.

Perquè no s'ha fet res per l'abús en les subcontractacions, ni per acabar amb la unilateralitat en les decisions empresarials, ni perquè hi haja una major regulació dels procediments d'invalidació de convenis. Ni perquè es tornen les competències a l'Autoritat Laboral i es reforçe la Inspecció de Treball, que ajudaria a acabar amb el frau en les seues distintes formes.

Perquè tampoc s'ha donat un pas cap a uns horaris més racionals que fomenten la conciliació de la vida personal i familiar amb la laboral, més coincidents amb els països de la Unió Europea. No s'ha acabat amb els incentius a la contractació precària ni s'han buscat noves fórmules per a les polítiques actives d'ocupació, que no funcionen. En este sentit, tampoc s'han tocat el sistema de qualificació i requalificació professional ni el sistema de formació professional per a l'ocupació en l'àmbit laboral.

Esta no és la direcció adequada. Molts, moltíssims, s'estan quedant arrere. Les desigualtats no fan més que incrementar-se i continuem assistint a importants injustícies i desequilibris. Amb més recursos que mai via fons europeus, seguim sense notícies de polítiques reals per un canvi del sistema productiu, per un pla industrial que garantisca ocupació de qualitat, o d'un sistema de formació i requalificació que siga eficient.

No podem perdre l'oportunitat històrica que oferixen els plans de recuperació europeus. Han d'acabar deixant millors ocupacions i millors empreses; millor indústria; infraestructures de major capacitat i vertebradores; més tecnologia i competitivitat; aposta real per la ciència, la cultura, l'esport i la tecnologia en tot el país; pel medi ambient, per una educació i formació innovadora i puntera, una transició energètica justa, uns servicis públics de qualitat i inqüestionables. D'això dependran els pròxims anys i dècades.

En **USO** estem convençuts de la necessitat de grans acords. Encara que molts ho vegem quelcom impossible, no ho és. Reclamem polítiques d'Estat que construisquen un futur sòlid en matèria de protecció social, de servicis públics, de seguretat social, de pensions, de fiscalitat, d'educació, de treball de qualitat... Perquè el treball millore la vida dels treballadors.

Per això, **USO** demana mesures i polítiques concretes. I, sobretot, que es prioritze a les persones: a la que té una ocupació que no li dóna per a viure; que no sap el que passarà amb la seua vida en uns dies; que no pot tindre família; que està descartada per a tornar a treballar; a la que se li tanca la seua empresa de tota la vida amb una certa edat, als que han d'acceptar qualsevol ocupació amb qualsevol condició, per roïna o il·legal que siga, etc. Persones que pensem que, amb un subsidi, ja s'ha complert amb elles. Però només amb treball i pujant els salaris tindrem una eixida justa.

Hui, 1 de maig, és un dia de compromís i de reivindicació. De dir ben clar que **USO** està per a servir a la nostra afiliació i al conjunt dels treballadors, que continuarem fent més i millor, que no flaquejarem i que continuarem treballant per a construir un futur. Que ací està la tercera força sindical, que anirem amb tot, per tots.

Viva el 1r de maig, viva la Unió Sindical Obrera